

Evaluering på "Da Lille Madsens hus blæste væk"

Februar 2014, Juvelerne

I forløbet op til teaterturen, hvor vi skulle se "Da Lille Madsens hus blæste væk" i Det Lille Teater sammen med børnehaven Labyrinten, lavede vi forskellige aktiviteter for at forberede børnene på handlingen i historien.

I denne form for forløb har vi fat i læreplanspunktet "Kulturelle udtryksformer og værdier". Teaterturen i sig selv er åbenlys kultur, men også den fælles børnekultur videre hen på stuen udsprunget heraf repræsenterer i høj grad dette punkt. Desuden har vi også fat i pejlemærket "Inklusion og fællesskaber", som meget præcist beskriver formålet med en sådan tur - efterfølgende fællesskab på tværs af børnegruppen.

Først og fremmest læste vi bogen højt. Da det er en bog, der i sværhedsgrad passer bedst aldersmæssigt til børnehavebørn, valgte vi at redigere noget i oplæsningen. Vi introducerede bogen ved at læse den højt for hele børnegruppen til formiddagssamling, hvor vi primært kiggede på billederne, som den voksne så fortalte historien ud fra. Herefter blev bogen også læst et par gange under leg på stuen, hvor de børn, der havde lyst, kunne lytte og kigge med. En konkret dialogisk oplæsning foregik med de fire store børn, vi ud fra en aldersmæssig vurdering havde planlagt skulle med i teatret. Her læste den voksne historien op, hvorefter de fik lov til at klippe hver sin guldmedalje - en detalje, der bliver nævnt i bogen, og som den voksne havde iagttaget, at børnene viste interesse for.

Selve historien inspirerede også til en aktivitet på stuen med den mindre børnegruppe, hvor de hver især fik et hus, som de kunne tegne på, og som så blev benævnt "Mit hus". Husene sammen med medaljerne blev hængt på væggen på gangen sammen med et omrids af Benbrækkerbjerget og en snor som hejs, så man herudfra kunne tale om historien.

Turen til teatret var en stor oplevelse for de fem børn og to voksne, der endte med at komme med fra stuen. Busturen dertil og hjem var et hit som forventet, og teaterstykket var også rigtig godt. Vi synes, at det var godt alderssvarende, og vores børn formåede at holde koncentrationen undervejs. De genkendte desuden også flere ting i handlingen og kommenterede højlydt herpå.

Efterfølgende har vi snakket meget om turen i teatret med de pågældende børn, og bogen er blevet læst op for hele børnegruppen igen. Det er meget forskelligt, hvad de enkelte børn har fået ud af historien, men alle har fået en stor oplevelse og et fællesskab i, at de har været sammen af sted. Desuden er det tydeligt, at en af de deltagende børn også har hørt historien derhjemme flere gange, hvilket blot styrker hukommelsen og hermed læringen.

Spørgsmål stillet til to af de deltagende børn en måned efter turen:

- Hvad kan du fortælle om Lille Madsens hus? *J: "Sidde stille. Helt op på Benbrækkerbjerget. Og en kanon. Op til Lille Madsens hus. Vi kørte stor bus. Man sidde stille. Kan ik' komme ud."*
- Hvad vil du fortælle om turen i teater? *V: "J med. Og T. Kravle ind i bussen. Kravl kravl. Så kom der sele på. Og køre. Vi er færdige i teater. J med."*

Vi har brugt "Tegn på læring" som evalueringsmetode, og nogle af tegnene, vi efterfølgende har set, er:

- En grundlæggende forståelse af bogens handling.
- En fælles dialog omkring handlingen og teaterturen mellem børnene under fri leg.
- En udvidelse af børnenes ordforråd med ord som f.eks. Benbrækkerbjerget, hejs, skinke, medalje, landsby osv.
- Et fællesskab i en fælles oplevelse mellem både børnene og de deltagende voksne.

Juvelerne

Dorthe, Niels og Didde